

Nieuwsbrief 84 van VHM

IBAN: NL51RABO 0136575234

Vervolg reis naar Moldavië. Zondag 30 april.

Voor dat de dienst begon gaven we nog wat cadeautjes van Jannie aan het kosters echtpaar, Vitalic en Olga. Boaz mocht het geven. Anatol vroeg ons om de gasten te verwelkomen bij ingang. Hij had verschillende bestuurders van Noord Moldova uitgenodigd, ook de burgemeester.

Ik moest ons voorstellen aan de gemeente en een man zong en speelde.

Ik mocht voorgaan en preekte speciaal voor Peter, zijn trouwtekst met Ina: vanuit Filippienzen 4 vs 6 en 7. Wees in geen ding bezorgd enz. Deze tekst was tegelijk ook actueel voor ieder in de gemeente, juist voor de armste mensen.

Bent u bezorgd over de komende winter? Is er wel genoeg te eten en brandstof? Wees niet bezorgd. Hij zorgt voor u mits u bidt en smeekt en vooraf dankt. Kunt u dat? Hebt u zoveel vertrouwen? Dan zult u vrede in uw hart ervaren.

www.hulpmoldavie.nl

Anatol preekte in zijn nieuwe pak, zojuist gekregen van André uit Holland. Het is hem veel te groot maar hij was er zo blij mee. Hij zei dat het precies op tijd gekomen was. Er drentelde steeds een klein kind om hem heen wat ook aan zijn broekspijpen trok. Hij nam het kind op en zei tijdens de preek opeens: "Laat de kinderen tot mij komen en verhinder ze niet." Onverstoorde vervolgde hij de preek met het kind op zijn arm.

De bestuurders en rechts de burgemeester. Veel lovende woorden voor de vrienden uit Holland.

Bla bla bla. Ohhh wat mooi en goede mensen. Ze vergaten te zeggen dat dit Gods eigen project is waarin Hij duidelijk zelf voorziet. Het belangrijkste wat Jezus telkens herhaalde: "Vergeet de armen niet." Toch hoorden ze Jezus' Evangelie.

Na de dienst moest ik met de hoge dames en heren op de foto. Ik trok Boaz er nog snel even bij. De grote baas en de burgemeester kregen Hollandse klompjes aan een sleutelhanger, in Delfts blauw die Jannie gekocht had. Ze waren er zo blij mee. Ook de cadeautjes voor de vrouwen. Iedereen blij.

De mannen links waren sinds kort christen geworden. De jongen rechts was zo blij omdat hij nu zijn eigen Bijbel kreeg.

Daarna vertrokken we naar Romanovca. Een dorpje in de binnenlanden zonder wegen, waar geen gas aangelegd is en waar iedereen in echte armoede leeft. Daar heeft Anatol (Jezus) een huis wat dient als kerkje wat zo groeit. Het is al te klein.

Eerst bezochten we Maria zonder benen waar we een zak boodschappen brachten.

Wij gaven haar de twee door Jannie gehaakte spreien en pakken pampers. Ik ging bij haar op een krukje naast bed zitten en leunde op de matras. Mijn arm was nat en Maria's ogen ook. Ze huilde van blijdschap omdat Jezus zo goed voor haar zorgt.

Iuda, de buurvrouw, zorgt heel goed voor Maria. Ze verzorgt ze in alles.

Anatol kocht een wasmachine voor Maria en het gezin van Iuda. Ik vroeg of Anatol het eten betaald had. Ja. Het eten wat over is wordt weggegeven of later gegeten.

Om 14.00 uur begon de kerkdienst in Romanovca. Na de dienst gaven we cadeautjes aan de kinderen en de armste mensen. Ook de gezinnen kregen een zak eten.

Na de dienst bezochten we de zieken en de Samaritaanse vrouw. Ze had veel mannen gehad en daarvan 10 kinderen. Ze leefden in de blubber en de armoede.

Zonder wasmachine? Peter had een idee. (komt nog)

Door de blubber terug naar Petrovca
Het regende.
Dan naar mijn vriend, de oude dominee, 95 jr.

In 1947 zeiden de communisten dat ze het kerkje in zijn tuin met een bulldozer omver zouden duwen. Het kerkje staat er nog. Hij is nu erg vergeetachtig maar hij herkende mij direct. 6 jaar geleden ontmoetten Boaz en ik hem ook.

Naar Marsha, de buurvrouw van het kerkje, waar wij sliepen. Vorig jaar raakte ze verlamd. Ze kreeg een spreij die Jannie voor haar gehaakt had. Ad gaf haar een dik warm vest. Stephanida, haar dochter, verzorgt haar met alles.

Stephanida gaf nog even een haaksel van Marsha mee voor Jannie.

's Avonds terug in Chi in u gaf ik Anatol een cadeau van Jannie en mij. Het gebed van Jabes.

Daar was hij echt blij mee. Hij legde zijn vinger bij het voor hem belangrijkste. "En God schonk hem wat hij gevraagd had." 30 april. Dit was een mooie en heel lange dag.